

glasilo Jugoslovanske kmetijske zveze. — Cena 38 Din za celo leto. — Za inozemstvo 60 Din. — Posamezna številka 1 Din. — V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. • Izhaja vsako sredo ob 6 xjutraj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu „Domoljuba“, narečnina reklamacije in inserati pa Upravništvu „Domoljuba“ v Ljubljani, Kopitarjeva ulica štev. 6.

Slovenska občina in naša stranka.

Volitve v Ljubljani.

Zadnje nedeljo smo imeli v Ljubljani občinske volitve. Te volitve so za podeželske občine dober nauk. Potrdile so to, kar smo zadnjič v »Domoljubu« rekli, da namreč liberalci iščejo razne gospodarske in druge nepolitične firme za kandidatne liste samo tam, kjer jim to kaže in kjer s takimi prevarami morejo škodovati naši stranki.

V Ljubljani je bila gospodarska lista, radikalna, socialistična in marksistična lista, torej izbire dovolj. Liberalci pa ne samo, da so prav vse svoje pristaše nagnali, da so volili svojo strankarsko listo, ampak so celo delavstvo in druge odvisne sloje pritiskali in podkupovali, da so volili žerjavovce. Tako odločno stoji torej najhujši naš nasprotnik na stališču, da je treba v občini strankarskih zastopnikov, da mora imeti v občini ljudi, ki uveljavljajo strankin program.

Tako delajo žerjavovci zase.

Tako delajo oni, ki jih je res lahko sram svoje stranke, saj doslej ne Ljubljani ne Sloveniji ni napravila nič drugega, kot veliko škode. Ali naj bomo mi, ki imamo politiko za sredstvo, da dobro delamo za naš narod, da s politično močjo varjemo, ustvarjamo in ohranjujemo gospodarske, narodne, prosvetne in verske koristi slovenskega naroda, ali naj bomo mi manj odločni.

Zal, res imamo to veliko napako. Premalo odločni, premalo bojeviti in premalo požrtvovalni smo še za našo dobro stvar. Nasprotnik, ki se v zaslepljenosti ali pa v neozdravljivi, omejeni zagrizenosti peha za slabo stvar, nas v tem oziru prekaša. To ne sme biti, če hočemo, da bo zgodovina našega naroda lahko zapisala, da smo v politiki storili svojo dolžnost.

Posameznik ni nič, celota vse.

Občinska zastopstva so torej predvsem politična zadeva. Ko smo to ugotovili, nam je takoj jasno, da je vsak občinski odbor, vsak župan, nele predstavnik prebivalstva liste občine, ampak zastopnik celokupne naše stranke, vsega katoliškega gibanja med Slovenci. Tudi nasprotnik to razumeva. Le berimo in poslušajmo kako nasprot-

nikli upijejo kadar se v kaki občini napravi kaka neumnost ali pripeti kaka nesreča v takih slučajih. Žerjavovski tisk ne upije le proti tistim občinskim odbornikom, ki so prizadeti, ampak vali krivdo na celo našo stranko. Prav ima. Vsi, kar nas je v SLS, smo drug za drugega odgovorni, vse kar delamo, delamo v imenu naše stranke, posameznik ni nič, celota je vse.

Občina temelj ljudske države.

Mi hočemo zgraditi ljudsko državo, v kateri bo veliko svobode, veliko samouprave, avtonomije. Mi hočemo, da narod upravlja samega sebe po svojih zastopnikih v državi, deželi in občini. Da pa je ta ljudska vlada enotna, da je trajna in uspešna, mora imeti naša stranka moč ne le v državi, ampak tudi v občini. Nič nam ne bi pomagalo, če bi imeli 10 ministrov v Belgradu, v Sloveniji pa nič naših županov. In nasprotno, ker smo imeli ogromno večino županov, nam Belgrad ni mogel uničiti življenja in tudi ne nas oslabiti, ker smo v ljudskih županijah, ki so najodločnejši naši somišljeniki, imeli zveste čuvarje samouprave, varuhe ljudske samostojnosti in ljudskih pravic. Kadar je stranka potrebovala posebne pomoči v Belgradu, so se dvignile stotine naših županov in podprle z resolucijami in sklepi zahteve, ki so jih v Belgradu stavili poslanci v imenu prebivalstva.

Vpliv občinske uprave.

Občinska politika sega prav v vsako posamezno gospodarstvo, na polje, v hlev, v hišo, v žep vsakega posameznega občinarja. In to vedno bolj. Z vsakim dnem, z vsako novejšo pridobitvijo in razvojem družbe smo ljudje bolj navezani drug na drugega, vedno več nalog prehaja od posameznikov na občinsko skupnost. Le pogledimo: Ceste so bile včasih take kakršne je vsak sam zase napravil, danes že vsako večje pot oskrbuje občina. Za telesno zdravje se mora občina vedno bolj brigati, saj že tudi po deželi nastajajo občinske bolnišnice, hiralnice in drugi zavodi, ki naj služijo splošnosti. Glede šole stojimo mi na stališču, da naj starši potom občinske uprave dobijo vedno več vpliva na šolsko upravo in pouk. Treba pa je zato, da imamo

dobre občinske odbornike, ki bodo zastavili svojo besedo in vpliv za korist dobre krščanske slovenske šole. Tako je na vseh poljih.

Dobri občinski možje.

Kakor vidimo, je vpliv občine na občinarje ogromen in da še raste. Vedno več ljudi je odvisno od občine. Da obrnemo ta vpliv sebi v korist, moramo skrbeti, da v občinskem uradu sedi pameten in pošten mož, ki bo znal občino upravljati, nasprotja izravnovati, da splošnost ne bo trpela škode. Take može si bomo vzgojili samo v naši stranki. Samo na svoje ljudi se moremo zanašati. Tega se zavedajmo vselej kadar postavljamo kandidate in pripravljamo občinske volitve.

Občinske volitve preveč podcenjujemo. Na občinah, kot osnovnih edinicah ljudske samouprave, sloni naš državni program, na trdnih, sposobnih, poštenih in odločnih naših županijah in občinskih odbornikih pa naša moč na deželi.

Zavedajmo se tega in nikoli ne bomo dovolili, da bi se naše sile cepile in razbijale na raznih gospodarskih in osebnih kompromisnih listah. Naše vrste morajo tudi v občinah biti trdno sklenjene. Kdor pa tega ne razume, ali noče razumeti, ta naj se ne prišteva k naši stranki. Najostreje pa bi morali obsoditi tiste, ki bi radi časti, obogatitve ali kake druge koristi postavljali svoje liste na svojo roko in se samovoljno vezali z nasprotniki.

Ustvariti moramo politično in gospodarsko izšolano ter našim načelom vedno zvesto zastopstvo v vsaki slovenski občini.

Volitve v trgovsko in obrtno zbornico.

Letošnje leto je leto neprestanih volivnih bojev. Slovenska ljudska stranka je iz vseh teh volivnih bojev v letošnjem letu izšla s sijajnimi zmagami. Upravičeno upamo, da bo to v korist vsega našega slovenskega naroda, za katerega bodo letos izvoljeni oblastni in narečni polanci povsod delali z vsem ognjem.

Sedaj pa so pred nami še ena volitve, namreč volitve v Zbornico za trgovino, obrt in industrijo. Tudi te volitve so največje važnosti. 5 let bo ta zbornica imela odločil-

Poravnajte naročninę.

no besedo o naši trgovini, o naši obrti, o naših tovarnah, sploh o velikem delu našega gospodarskega življenja. Da so te volitve važne, kaže že to, da je volivcev za to zbornico v celi Sloveniji 38 tisoč. Volitve bodo 30. oktobra. Vrše se pa na drugačen način, kakor druge volitve. Ne voli se namreč s kroglicami, ampak vsak dobi na dom posebno izkaznico in glasovnico, katero potem odda na pošto. Kako se to napravi, Lomo še prav natanko pisali v »Domoljubu«.

Zaenkrat prosimo vse naše somišljenike, da bodo pri teh volitvah na straži. Kdorkoli ima kak obrtni list za obrt ali trgovino, naj plačuje še tako malo davka, ima volivno pravico. Volivno pravico imajo tudi vsi člani načelstva naših zadrug. Vsi zgoraj našeti, obrtniki, trgovci in člani načelstev zadrug morajo gledati, da store v polni meri svojo dolžnost.

Ze danes moramo opozoriti, da bodo nasprotniki delali z vsemi silami, da bi porabili izkaznice in glasovnice od posameznih volivcev in zanje vblili. Opozorite takoj sedaj vsakega, da ne nasede goljufijam in prevaram Zerjavovih demokratov. Povejte vsakemu, da bomo natanko gledali po vsej Sloveniji, kdo je z nami in kdo proti nam. Kdor bo oddal svojo glasovnico napačnim ljudem, naj sam sebi pripiše posledice.

Volivni imeniki, iz katerih se vidi, kdo ima volivno pravico, so pri vsakem županstvu na vpogled. Vsak lahko pogleda med uradnimi urami v občinski pisarni, če je vpisan v volivni imenik, ali ni. Kdor ni vpisan, zanj lahko zahteva vpis do 8. oktobra eden, ki je vpisan. Piše naj na naslov: Volivni odbor Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani. Priložiti mora potrdilo občine ali glavarstva, da izvršuje kakšno obrt ali vodi kako trgovino. Tako pismo na volivni odbor je poštnine prosto, če se napiše na kuverto pripombo: »V volivni stvari Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani.« Če kdo ne bi vedel, kaj storiti, da se ga vpiše v volivni imenik, naj se obrne na kakega našega zaupnika. Oddana mora biti vsaka reklamacija na pošto vsaj 8. oktobra.

Zastopniki iz vrst naše stranke so se mnogo trudili, da bi prišlo pri teh volitvah za Zbornico za trgovino, obrt in industrijo do mirnega sporazuma z vsemi skupinami obrtnikov in trgovcev. Toda gospodje iz demokratske stranke so pretrgali vse razgovore in tako se vrši boj. Iti moramo torej prisiljeni v ta boj in moramo ga izvojevati tako, da demokratje nikdar več ne bodo imeli nobene besede v tej zbornici. Vsak naš somišljenik pa mora storiti svojo dolžnost v polni meri. Kdor je naš, mora delati z vsemi silami za stajno našo zmago.

Ali že veš,

da nameravajo v Novem mestu postaviti Ljudski dom? da so napravili v ta namen efektivno loterijo? da bo žrebanje letos na Martinovo nedeljo? da lahko zadeneš ne samo Martinovo gos, ampak še vse kaj boljšega, kakor n. pr.: mlatilnico z gepljem, konja z vozičkom, šivalni stroj i. t. d. Ali si že kupil srečko, ki stane 5 Din? Če ne veš, kje se kupi, vzemi dopisnico in piši hitro na: Akejski odbor za zgradbo Ljudskega doma v Novem mestu, da ti jo pošlje. Izžrebane srečke bo objavil tudi »Domoljub«.

KAKO SE VOLI?

V vsakem odseku se voli 16 članov in 16 namestnikov. Kandidatne liste se postavljajo za vsak odsek posebej ter se smejo vlagati le na uradnih obrazcih.

Voli se tako, da volivec odda izpolnjeno glasovnico v zaprtem ovoju z izkaznico vred na dan volitve osebno volivnemu odboru, ali pa zaprto glasovnico priporočeno po pošti polivnemu odboru v dopisnem zavitku najkasneje do 30. okt. 1927 do 16. Za glasovanje se smejo porabiti samo uradne glasovnice, ovoji in zavitki, sicer glas ne velja. Glas tudi ne velja, če pošiljatelj ni priložena izkaznica, ali če vsebuje več izkaznic ali več glasovnic; če je v ovoju za glasovnico več nego ena glasovnica, ne velja nobena. V ovoju za glasovnico ne sme biti razen glasovnice nič drugega. Glasovnica mora biti izpolnjena ali rokopišno ali na mehaničen način ali pa tako, da se prilepi nanjo natisnjena kandidatna lista. Glasovati se sme samo za potrjeno kandidatno listo. Glasovnica, na kateri je prilepljenih več kandidatnih list, ali na kateri je zapisano še kaj drugega ali na kateri se imena ne ujemajo popolnoma z eno izmed potrjenih kandidatnih list, je neveljavna.

Kaj pišejo nasprotniki.

Pri volitvah so bili tepeni, zdaj pa »zmagujejo« — s številkami. — Esdeesarji namreč, ali kakor jim pri nas včasih po domače pravimo žerjavovci. V zadnji »Domovini« se bahajo, da so napredovali po vsej državi za mnogo tisoč glasov, seveda ne povedo, da so to pot v Sloveniji glasovali z njimi vsi narodni socialisti, velik del samostojnežev, precej radikalov in velik del Prekmurcev, ki so vse prej kot samostojni demokrati. Tudi po ostalih delih države so dobili žerjavovci pravo mnogo glasov od pristašev drugih strank. »Napredek« esdeesarjev se najbolj zreali v pridobljenih mandatih: zaenkrat jih imajo 22 (kot prej), ker pa je tudi mogoče, da jim najmanj enega verifikacijski odbor ne bo potrdil, jih bodo imeli nabranih po vsej državi 21 (od 315), torej toliko kot SLS samo v Sloveniji. Pa »zmagujejo« in kriče po svojem časopisju, kot da bi bili ves svet njihov, samo sreča, da jim ne verjame več noben — pameten človek.

★

»Klerikalno časopisje se norčuje iz protestov proti okrnjenju naših gimnazij,« drzno laže žerjavovski tednik, čeprav čisto dobro ve, da je n. pr. »klerikalni« oblastni odbor mariborski celo izjavil, da začasno prevzame sam manjkajoče vzdrževalne stroške tamošnje državne gimnazije, ako bi jo hoteli okrniti, ker ni zaenkrat za vse razrede kritja v proračunu. Ali ni hudo-

bija največje vrste, da z »okrnjenjem gimnazij« hujskajo žerjavovci, torej tisti »jugosloveni«, ki so hoteli nedavno, ko so imeli vladno moč, zapreti vse vzgledne samostanske šole, odpraviti več gimnazij, med njimi prvo slovensko v Št. Vidu nad Ljubljano, ter so nameravali, če ne povsem, pa vsaj na polovico skrajšati in nato na žerjavovski način »pojugo-sloveniti« tudi najvišji in najdragocenejši naš slovenski šolski zavod — slovensko univerzo. Zato pa odreka slovensko ljudstvo žerjavovcem sploh vsako pravico govoriti o — slovenskem šolstvu.

★

»Kadar bo blok demokracije prevzel vlado in bo blok reakcije potisnjen v ozadje, se bo začelo resno delo,« trdi »Domovina«. — Vzdramate se vendar žerjavovci in poglejte okrog sebe! Ali ne vidite, da Vukičevićeva vlada trdno stoji? Ali ne čujete besed demokratskega prvaka Davidoviča, ki proglašča to vlado za delovno, s katero hoče sodelovati? Ali ste prezrli dr. Gosarja, kot zastopnika SLS v ministruvstvu za socialno kmetstvo? Torej blok demokracije je že »prevzel vlado in pričel z delom,« reakcija, ki so ji stali na čelu vedno žerjavovci, pa je potisnjena v ozadje.

★

»Čimbolj bo napredovalo ljudsko prsvetljenje, tem prej bo prišel obračun z reakcijo,« piše »Domovina«. — To je pa resnica, kajti čim bolj vas, žerjavovce, ljudstvo spoznava in čim večkrat ima priliko, da stopa k volivnim škrinjam, tem hujsje batine dobivate. Tudi »končni obračun« z žerjavovsko reakcijo — ni več daleč.

★

»Stranka, ki hoče živeti samo od breznačelnega zavijanja, laganja in psovanja, ne more imeti bodočnosti in ne bo nikdar mogla pomagati Sloveniji,« pravi »Domovina« in s tem prinaša točno sliko — žerjavovske stranke, njenega časopisja in njene bodočnosti.

★

»Pretežna množica klerikalnih volivcev je preprosta in nevedna,« pravi žerjavovski tednik sedaj po volitvah. Ko so pa iskali kroglic, so pisali, da je naše ljudstvo »napredno in zavedno«. Saj smo že povedali, da bodo žerjavovski tiči pokazali pravo barvo šele tedaj, ko bodo tepeni. Zgodilo se je! Zdaj so stotisoči zavednih Slovencev »neumni«, žerjavovci so pa seveda »brihtni«. Pri stomilijonskih tatvinah se res ne moremo »v brihtnosti« meriti z njimi. V tem oziru so gotovi žerjavovci — bolj »napredni«.

★

»Zakaj pa niso klerikalci zveze z radikalni sklenili že pred leti,« — sprašuje »Kmetijski list«. — Zato, ker doslej še nobena vlada ni sprejela gospodarskega programa SLS v tako veliki meri v svoj državni program kot vlada g. Vukičevića. Če bi vam bila korist slovenskega kmeta resnično pri srcu, bi morali vi samostojneži delovanje SLS za gospodarsko povzdigo Slovenije podpirati, pa rajše hujskate in lažete, še bolj kot pred volitvami in tako delate gospodarsko škodo tudi lastnim pristašem.

»Večine mandatov ni prinesla SLS lju-bezen do Boga in živa vera, ampak trapa-ski strah pred hudičem,« razlaga »Kmet-ski list«. — To je bedarijal Samostojni generali sami vedo, zakaj jim sloveriko ljudstvo ne zaupa! Povedali smo to že več-krat in ne bomo ponavljali. Človek, ki prav dela, se mu ni treba bati nikogar, tudi hu-diča ne. Toda samostojna gospoda skoro ne more izdati številke svojega glasila, da bi ne »šarila« s hudičem. Ali se vam ogle-ša vest, ali vas je že strah zlih dejanj, ki ste jih izvršili nad našim narodom?

★

Katoličani v treh razredih. Zadnji »Slovenski Gospodar«, vrlo glasilo štajer-skih pristašev SLS, daje samostojni gospo-di sledeči pouk: Prepeluh bo menda res še postal mežnar, ko se peča le s cerkve-nimi zadevami. Sedaj je odkazal katoliča-nom sedeže v katoliški Cerkvi in jih je razdelil na tri razrede. Ker pa še ni vešč svoje nove službe, v katero bo menda stop-il, zdaj ko ni poslanec, je razrede malo zamešal. Res so pri nas katoličani v treh razredih. V prvem razredu so oni, ki iz-polnjujejo vse svoje krščanske dolžnosti, tudi tisto dolžnost, da se javno potegnejo za pravice svoje vere. Pucelj in njegoví, ki so odpravili krščanski nauk iz kmetijs-ke šole v Mariboru, katerega je pozneje naš minister Kulovec zopet vpeljal, niso v prvem razredu. — V drugem razredu so tisti katoličani, ki se pri volitvah kažejo katoličane, ki hodijo v cerkev bolj iz na-vade ali pa že sploh ne več, ki jim je mo-litev v družini deveta briga, ki jim je naj-težje breme vzdrževanje cerkve itd. Ti ka-toličani so po veliki večini člani nam nas-protnih strank. Mlačini so postali vsled tega, ker so pod vplivom brezverskega ča-sopisja, ki ga imajo za svoj edini nedelj-ski evangelijski. Teh je toliko, kolikor je kmet-skih glasov za te nam nasprotno stranke. — V tretjem razredu, to so že bolj živinski vagoni, so pa oni katoličani, ki so v krstni knjigi sicer kot katoliki za-pisani, ki pa v življenju uporabljajo vse svoje moči in vse premoženje za boj zoper katoliško Cerkev. To so janičarji, hušji kot vsi drugoverci. To so oni, ki vodijo poli-tiko zoper katoliške Slovence. To so oni, ki očitajo naši stranki, da je rimska, ker brani pravice katoliške Cerkve. To so oni, ki hočejo verski boj v naši državi, boj, v katerem mora pasti katoliška Cerkev. To so oni, ki napadajo katoliško Cerkev, du-hovnike, verske obrede in navade z be-sedo in tiskom ter jih smešijo. Res v tret-jem razredu se vozi precej katoličanov v Sloveniji, pa nekaj vagonov je slovenski narod že prebrnil, da niso dospeli do Bel-grada, ostale pa še bo o prvi priliki, po-sebno, če bodo katoličani po deželi, ki so bili do zdaj v drugem razredu, prestopili k nam v prvega!

Kava je dobra in zdrava pripravljena le s Kolinsko cikorijo

NOVICAR

Naša nova povest.

Z današnjo številko smo začeli priob-čevati obljubljeno novo domačo povest »V goliških plazovih«, ki jo je spisal naš pi-satelj Slavko Savinšek. Glavni junaki so: Hribarjeva Cilka, tihotapec Matevž in fi-nancar Ivan. Povest bo opremljena s sli-kami (v vsaki drugi ali tretji številki bo ena slika). Povest je natisnjena tako, da se lahko izreže ter polaga v mapo (najboljše iz lepence). Ki pa bo nekoliko večja, kot so izrezki.

Ljubljanske občinske volitve.

Pri nedeljskih volitvah za mesto Ljub-ljana je dobila naša SLS, ki je samostojno nastopila, 3864 glasov, žerjavovci združeni z narodnimi socialisti par stotin več z laž-mi in — denarjem. Naša stranka bo imela 19, socialisti 2, žerjavovci 23, radikali 2, komunisti 2 in neodvisneži 1 odbornika. SLS, ki je dobivala pri ljubljanskih občins-kih volitvah navadno 1500 do 1800 glasov, je torej narastla v nedeljo v tej »liberalni trdnjavi« že skoraj na 4000 glasov in pa-meten človek lahko izračuna, da ni več da-leč čas, ko bo SLS kakor na deželi, tako tudi na ljubljanskem magistratu popolno-ma zmagala. Pa že sedaj ne bodo mogli žerjavovci izvoliti župana iz svoje srede, ako jih ne bodo podprli socialisti. Ker pa vse druge stranke, brez SLS nimajo za važ-ne občinske zadeve potrebne večine in ker je skupno delo z zastopniki »gospodarskih veščakov«, ki so izbrali svoje talente pri gotovih bankah, nemogoče, ni izključeno, da so volivci SDS poklicali pri nedeljskih volitvah na mestni magistrat zopet — ko-misarja.

Glas naseljence iz južne Srbije.

Nimamo namena, da bi koga žalili in kaj očitali, navesti hočemo samo gola dejstva. Najprvo naj ugotovimo, da je moral vsak naseljenec, kateri je dobil od države pet hektarov zemlje, takozvane utrinje (gma-jne), predno jo je izboljšal in dobil košček kruha iz nje, potrošiti 30 do 40 tisoč Din. Za to ceno bi lahko kupil staro, že obdela-no posestvo. Kdor pa ni imel lastnih sred-ster, moral je pa trpeti za toliko vrednosti, ako je hotel vzdržati. To naj bo v odgovor onim, ki oči zavijajo in pravijo, kako da naseljenci sijajno uspevajo. Tri cela leta so morali naseljenci kupovati živež, da so prehranili sebe in družino.

Kaj pa je bilo z državno pomočjo, bi utegnili kdo vprašati. Kdor je bil tako sre-čen, to so pa bili bolj redki, je prejel 30 do 60 tisoč dinarjev državne podpore. Ni čud-no, da je kateri, ne vsi, teh srečnih, danes že na zeleni vejici. Zato je pa veliko šte-vilo drugih, ki niso mogli vzdržati in so morali, po dveh, treh letih nepopisnega trpljenja, zemljo zapustiti in iskati drugod sreče. Državna podpora, računajmo jo po-vprečno, je 12.000 Din, ali to kdaj in v kakšni obliki! Evo par primerov!

V naredbi o naseljevanju v južno Sr-bijo je bilo obečano onim, ki se naselijo, a so brez sredstev, da se jim bo dalo žito za prehrano za eno leto t. j., dokler si ne obdelajo vsaj koščka zemlje, recimo 1 ha in dokler si ne postavijo strehe vsaj za silo. (Od česa pa naj živijo v tem času?) Dobili smo 78 kg pšenice in 15 kg grenke pokvarjene moke. Ali naj od tega živimo celo leto? Dalje je bilo obljubljeno, da do-bimo vprežno živino, plug, voz, brano in seme za prvo leto. Prejeli pa smo: 111 kg pšenice za seme v oktobru 1922, plug in voz pa so dobli istočasno le nekateri, dru-gi smo dobili plug šele letos, v šestem letu naselitve. Nekateri voza in brane še da-nes nimajo. Za vprežno živino smo dobili drugo leto po naselitvi, l. 1823. 3000 Din. Kakšno živino je bilo mogoče dobiti za ta denar, naj sodijo strokovnjaki. Edino be-sede vredno, kar so nam dali, je bilo tra-movje in strešna opeka za zidanje hiše. A zadležili so nas za 50 odstotkov dražje, nego se je omenjeni material dobil v isti dobi na trgu.

Ker smo pač na jugu, je v poletju ve-lika vročina in zato tudi suša, radi česar ni pridelkov, kot bi jih lahko pričakovali od tako lepe zemlje. Da potrebuje zemlja gno-ja in globokega oranja, je umevno, ali ravno tega ne zmoremo vsi zemlji dati, ker nimamo ne enega ne drugega, radi po-manjkanja živine.

Najbolj uspeva žito: pšenica, ječmen in oves zato, ker je to jesenska setev in ne trpi zrno toliko od suše. Uspeh koruze, krompirja, fižola itd. pa je veliko odvisen od ugodnega dežja.

Seveda tako ni kot v Sloveniji: tam se za žitom seje ajda, repa itd, a tukaj to ne gre prav radi suše, tako se tudi detelja ni obnesla.

Prebivalstvo na deželi je večinoma turške vere, poljedelci so Arnavti, po me-stih in trgih pa so trgovci večinoma Turki, seveda se je tudi srbski narod ohranil v častnem številu pod strašnim turškim jar-mom. Zato je razumljivo, da ne more tako hitro pozabiti krivic, ki so se mu godile. V prosvetnem oziru se razmere polagoma boljšajo, zidamo šole na kuluk, a prosto-voljno, nas nikdo ne sili. Vendar bi se v tem oziru dala reči marsikatera pikra. Da smo katoliški naseljenci prepuščeni samim sebi, se razume. Katoliške šole nimamo, kakor tudi cerkve ne, raztreseni smo, pre-slabi in brez sredstev, da bi si mogli vse sami napraviti in vzdrževati. Kakor ču-jemo, je to celo gotovim krogom povolji, mi pa pravimo, da naj se spomnijo na Prek-murje, kamor so poslali druge, namesto nas, pa bi jim mi tukaj ne bili na poti.

Naseljenci se pritožujemo in nismo za-dovoljni, ker se zemlja ni pravično razde-lila, napravili so dve vrsti: nekateri, ki smo dobili 5 ha zemlje, imamo 7 in še več članov družine, a so zopet taki, ki so do-bili 12 in še več ha, a niso pripeljali s se-boj članov obitelji, katere so v prošnji za

zemljo navedli, dalje so taki, ki imajo že od prej stara posestva in gospodarijo na dveh krajih. So bili tudi slučajji, ko je oče navedel v prošnji za zemljo nepravne podatke o starosti sina, da je dobil več zemlje, leta 1924 kliče vojaštvo sina po teh podatkih v vojaško službo, a oče prosi in se zaklinja: sin moj je še premlad za vojnika, ima šele 16 let, eva vam krstni list. Fant je ostal doma, oče pa kljub temu lepo mirno obdeluje 7 ha zemlje. Mnogi prosimo za dodatek zemlje, ki nam po pravici pritiče, a naletimo na gluha ušesa, zopet drugi dobijo odgovor, da ni več zemlje itd. Zelo je potrebno, da se izvrši revizija o razdelitvi zemlje in to čim prej na temelju naredbe o naseljevanju, ki je bila izdana jeseni 1920. Revizija v tem smislu je nujno potrebna, da se vrne ljudstvu vera v pravičnost.

Drobne novice.

d Današnji številki so priložene »Novice v slikah« za oktober.

d Občina mesta Krško prešla v roke SLS. Ze desetletja se bije boj za krško mestno občino, ki je imela vedno liberalnega župana in žerjavovsko večino. Pri volitvah 2. oktobra pa je tudi ta žerjavovska trdnjava padla. SLS je dobila 477 glasov in vse nasprotno stranke skupaj pa 390 glasov.

d Somišljenikom in zaupnikom SLS. Nujno prosimo, da takoj izvršite vse reklamacije za vpis in izbris za volitve v Zbornico za trg., obrt in indust. Skličite kraj. odbore in uredite takoj vse potrebno. Zahtevamo, da noben kraj ničesar ne zamudi. Stvar je nujna, ker je reklamacijska doba le še do 8. oktobra. Vse reklamacije morajo biti ta dan na pošti. Vse potrebno najdete v današnjem »Domoljubu«. — Tajništvo SLS.

d Dolenske železniške zveze. G. poslanec Škulj je posredoval pri merodajnih krogih glede dolenskih vlakov v novem voznem redu, da naj bi odhajala večerna vlaka iz Ljubljane in Kočevja poprej kot ob 8. Vendar naj občine, ki leže ob tej progi, vložijo prošnjo na direkcijo.

d Škrlatinca. V bolnišnici usmiljenih bratov v Kandiji je umrl vsled škrlatinke dne 24. sept. 30 let stari posestnik Muhič iz Črmošnjic pri Stopičah. Zapušča ženo in tri nepreskrbljene otroke.

d 1527 najemnikom v Zagrebu odpovedano. Kakor smo že javili, se v Zagrebu računa, da bo do konca tega meseca odpovedano 2000 najemnikom stanovanje. In res pravi zadnje poročilo iz Zagreba, da je bilo do 29. sept. odpovedanih že 1527 stanovanj. Vsak dan se odpove okoli 100 stanovanj.

d Mariborski oblastni odbor za porzdigo živinoreje. Mariborski oblastni odbor je določil postavke za kmetijstvo za nabavo plemenskih bikov 62 tisoč Din. Ti biki se bodo razdelili najbolj revnim občinam, ki same ne zmorejo nabave. Pač pa se bodo morale te občine zavezati, da bodo skrbele za čisto ohranitev pasme, ki je najbolj prikladna za dotični kraj. Nadalje je odločenih od odbora 10 tisoč Din za živinorejsko razstavo v Konjicah. Oblastnemu

konjerejskemu društvu je nakazanih 5 tisoč Din podpore.

d Pozabiti je človeško. Ta rek si dobro zapomni in se zavedaj svoje naravne napake. Upoštevajo to resno in zato tem odločneje stopi v eno ali drugo trafiko ali banko, sezi v žep in kupi za 10 Din srečko za Stadion, to monumentalno zgradbo, ki je edina v Sloveniji in po načrtu znanega arhitekta. Na ta način odpraviš tisto znano človeško napako in pričakuješ srečo. Možno je, da ravno ti zadeneš!

d Slovenci prišli nazaj v Nemčijo. (Dopis društva sv. Barbare iz Hochheide.) V sredo, 7. sept. so se vrnili naši izletniki. Prvi so izstopili v Düsburgu, ti so bili iz Hochheide, Merbeka in Limforta, okrog 80. Pričakovali smo jih na Hochheide. S solznimi očmi so nam pripovedovali, kako lepo so bili sprejeti v domovini in pogoščeni. Sedaj bodo vedeli Slovenci vse Nemčije, da bratje na nas, ki smo v tujini, niso pozabili. Še enkrat se zahvaljujemo vsem gospodom, gospem, društvom in drugim organizacijam, ki so nam šli kakorkoli na roko. Bog povrni!

d Slovesna otvoritev nove postaje Cerknica med postajama Pesnica in St. Ilj v Slovenskih goricah se bo vršila v nedeljo 9. t. m. po dohodu vlaka, ki odide proti Mariboru ob pol dveh.

d Kmetijski referent v Kranju g. Hladnik je prestavljen v Kočevje, na njegovo mesto pa je prišel g. Golmajer iz Kočevja.

d Izgubljena tožba. Slovenec je očital znanemu sedaj radičevcu Prepeluhu, da je bil svoj čas socialist, potem avtonomist, republikanec, samostojni kmet in končno radičevac. Prepeluh se je čutil užaljenega in je tožil. Ker pa je vse skupaj res, je tožbo seveda izgubil. Mandat in tožbo izgubiti, to je pa hudo, kaj ne, g. Prepeluh?

d Kmetijska nadaljevalna šola v Laškem se bo to zimo otvorila, ako se bo priglasilo zadosti kmečkih mladeničev. Pouk bo brezplačen in se bo vršil dvakrat tedensko v dobi od 15. oktobra t. l. do 15. marca 1928. Predavanja s praktičnimi vajami bodo vršili strokovnjaki. Mladičiči, ki si želijo te izredno ugodne prilike nadaljnjega izobraževanja, naj se nemudoma zglasijo na pristojnih mestih v občini ali pa naravnost pri okrajnem kmetijskem referentu ali pri šolskem upravitelju v Laškem.

d Zvišanje dovoljenega zneska pri poštnih in brzojavnih nakaznicah, odkupnih nakaznicah in poštnih nalogih. Poštno ministrstvo naznanja, da smejo pošte sprejemati od 1. oktobra t. l. poštno in brzojavne nakaznice do najvišjega zneska 5000 Din (pet tisoč), potem pisemske pošiljke z odkupnino do največ 5000 Din in poštno naloge do najvišjega zneska 5000 Din. Za poštno in brzojavne nakaznice, za odkupne nakaznice vseh vrst (za priporočene pošiljke, vrednostna pisma in pakete) in za nakaznice izterjanih naloženih zneskov se plačujejo nakaznične pristojbine po tej lestvici: od 1000 do 2000 Din 6 Din; od 2000 do 3000 Din 7 Din; od 3000 do 4000 Din 8 Din; od 4000 do 5000 Din 10 Din. Pristojbina do 1000 Din in vse ostale pristojbine ostanejo nelzpremenjene.

d Podpora gospodinjškemu in gospodarskemu tečaju. Oblastni odbor v Maribo-

ru je določil 15.000 Din podpore gospodinjškemu in gospodarskemu tečaju, katerega vodijo mariborske šolske sestre.

d Velikanski vihar. V nedeljo 25. sept. ponoči je divjal v okolici Črensovec, Beltinec, Turnišča v Slov. krajini tak vihar, da so se tresla okna in vrata in ječale stare hiše. Po nekod je tudi lomil. Z viharjem je prišla huda ploha in je padala tudi toča.

d Požar vsled strele na Ravnem Osredku pri Javorju. Po dvodnevnih, za jesen ne navadno hudi vročini je nastopila v petek dne 23. sept. zvečer huda ura. Ob pol 10. je močno treščilo. Kmalu je rdeče nebo pokazalo, da je treščilo v poslopje. Bilo je na Ravnem Osredku v fari Javorje. Zgorela je pri Fortunovih hiša, vse gospodarsko poslopje z vsem orodjem, vozovi in krmo. Komaj so rešili živino, ker je bilo naenkrat vse poslopje v plamenu. Ravno ti kraji so bili letos prizadeti po strašni toči, zato domačini in sosedje pogorelcu ne bodo mogli veliko pomagati. Ako ne bo gospodarju, ki ga je letos zadela že druga nesreča, prišla na pomoč vsa fara, ne bo mogel postaviti novega poslopja, ker je zavarovalnina malenkostna.

d Požari. V Domanjševcih je vpepelil požar hišo in velika gospodarska poslopja posestniku in kovaču Jožefu Breskoču. Požar je zanela zlobna roka. — V nedeljo ponoči je bil velikanski plamen razsvetlil nočno temo v smeri Odranec in Malinec. Kakor se poroča, je uničil na Melineh dve hiši. V krajih ob Muri so sploh pogosti požari.

d Požar po zlobni roki. V nedeljo, dne 25. septembra je nenadoma začelo goret pri posestniku Fr. Bišku na Gorenjem Vrhopolju pri St. Jerneju. Pogorela je hiša. Rešiti niso mogli ničesar. Požarna bramba je požar omejila. Zažgala je zlobna roka.

d Dva velika požara. V župniji Sveti Lovrene v Slov. goricah sta bila v primeroma kratkem času dva velika požara. Dne 16. sept. je pogorelo do tal gospodarsko poslopje posestnika Toplaka v Grincih. Rešili so s težavo le živino, vse drugo je postalo žrtev plamenov. V nedeljo 25. sept. zvečer pa je izbruhnil ogenj pri posestniku Martinu Šalamunu v Sokušaku. V primeroma kratkem času je pogorela do tal hiša ter vsa gospodarska poslopja z vsemi shranjenimi pridelki. Ubogi ljudje so si oteli le golo življenje.

d Gozdni požar. V torek dne 27. sept. je pričel goret državni gozd pri Bihacu. Požar se je širil z neverjetno brzino in v kratkem zavzel prostor 5 hektarjev. Orožniki so s kmeti takoj pričeli gasiti. Škoda je velika. Misli se, da so pustili pastirji nepogašen ogenj!

d Katastrofalen požar pri Ogulinu. V soboto dne 24. sept. je povzročila iskra iz lokomotive brzovlaka okoli 2. ure popoldne katastrofalen požar, ki je uničil dve vasi. Iskra je padla na streho slamnate kočice. Ker je divjala burja, je plamen kmalu objel celo hišo in prešel na sosedna poslopja ter tudi v sosedno vas. Ognjegasci so šele pozno ponoči pogasili ogenj. Uničeno je 20 hiš v vaseh Sv. Peter in Cindrič.

d Težka nesreča na kamniški železnici. Pod tovorni vlak je prišel 24 letni proizvodni delavec Josip Krajner. Krajner je

ravno izvrševal svojo službo ter ni zapazil, da se bliža tovorni vlak. Vlak je Krajnerju popolnoma zmečkal desno nogo. Pri levji nogi pa je vlak odrezal Krajnerju stopalo tri centimetre vzporedno s podplatom. Ponesrečenec je bil ves čas pri zavesti in je vedno zahteval pitne vode. Obveščena rešilna postaja v Ljubljani ga je prepeljala z rešilnim vozom v deželno bolnišnico, kjer pa je v četrtek dne 29. sept. podlegel poškodbam.

d Smrtna nesreča s stare puško. Pred dobrim mesecem smo poročali, da je na Zvirčem pri Hinjah v vaški luži utonil komaj 20 letni fant. Zadnjo soboto je isto vas pretresla zopet nova nesreča. 22 letni Jože Turk je šel popoldne po gobe. Za vsak slučaj je vzel s seboj tudi staro puško, da bi mimogrede ustrelil tudi kako divjačino. Gob ni bilo in zato je v grmu čakal na žival. Slonel je na puški, ki se mu je na čuden način sprožila in pet svinčenih šiber, katere je sam naredil, mu je šlo skozi roko in pod brado v glavo. Po par mukepolnih urah je izdihnil.

d Dve žrtvi neprevidnosti. V ponedeljek dne 26. sept. popoldne se je pripetila v Scherbaumovem mlinu v Mariboru v kovačnici strašna nesreča, povzročena vsled neprevidnosti. Kovač Anton Lorbek iz Kopalniške ulice in kovaški pomočnik 20 letni Josip Eilet iz Cankarjeve ulice, oba uslužbena v Scherbaumovem podjetju, sta popravljala staro cev od parne peči v pekarni, ki je dalje časa ležala na prostem na dvorišču. Cev je imela na obeh straneh odprtine, ki so se pa zadelale. Še prej pa je morala skozi eno odprtino priti v cev voda. Oba kovača sta vrgla cev na ogenj. Ko se je razgrela, se je voda izpremenila v paro in vsled silne vročine se je pritisk pare tako povečal, da ga cev ni več vzdržala, temveč je s silnim pokom razletela. Železni drobci so zadeli oba kovača, ki sta se klanjala nad ogenj, v glavo. Josip Eilet je dobil težke, toda ne smrtonevarne rane. Lorbek pa je bila prebita lobanja ter je obležal nezavesten. Na pok je prihitelo skupaj v mlinu zaposleno osebje, ki je takoj pozvalo rešilno postajo. Oba ranjenca sta bila nemudoma prepeljana v bolnišnico, kjer pa je Lorbek kmalu izdihnil.

d Ventilator mu je postrigel prste. Fr. Mahalka, mehaniški pomočnik v Mariboru, je popravljajl v mehanični delavnici g. Morinija velik električen ventilator (prezračevalnik). Med popraviljanjem pa je prišel ventilator, ki je bil spojen z električnim vodom, nenadoma v pogon. Mahalka je v tem trenutku imel roko v ventilatorju in krila so mu gladko postrigla gornje členke prstov desne roke.

d Vtopljenec v Dravi. V sredo dne 28. sept. je nosila močno narastla in umazana Drava skozi Maribor žensko truplo. Dosedaj še ni dognano, odkod je voda truplo prinesla, najbrže pa gre za žrtev povodnji na avstrijskem Koroškem.

d Mrtvec v Gradaščici. Dne 29. sept. popoldne so potegnili iz struge Gradaščice za Andrettovo tovarno, v bližini Bonifacijeve naselbine človeško truplo, ki je že delj časa ležalo v vodi. Pri njem so našli neko pismo, ki mu ga je najbrže pisala mati ter dokument, iz katerega sklepajo, da je mrt-

veo l. 1894. rojeni Ivan Pestotnik, po poklicu delavec in pristojen v Šmartno pri Kamniku. Ali gre pri tem slučaju za zločin ali pa za nesrečo, bo dognala šele preiskava.

d Čuden slučaj. Pred 14 dnevi je padla z lestve Bregarjeva Neža v Vel. Kostrevnici tako nesrečno, da se je na glavi močno potolkla. Padla je v nezavest in odslej se že 14 dni nič ne zave. Morajo jo umetno hraniti.

d Smrtna nesreča pri nakladanju lesa. V petek dne 23. sept. se je na postaji Šent Peter v Savinjski dolini pripetila težka nesreča. Pri nakladanju lesa na vagone je po nesrečnem naključju padel hloed na nogo delavca Fr. Miklavčina, doma iz Dabrteše vasi. Zlomil mu je eno nogo, drugo pa izvinil. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer je umrl.

d Dva velika divja prašiča sta se pojavila pretečeni teden v Loški dolini, pol ure od vasi Vrh. Videla sta jih neki fant in neki voznik v gmajni. Prašiča sta bežala proti Babni polici. Ljudje so v strahu, da ne bi mercine zašle na polje, ker že sedaj trpijo nekateri posestniki veliko škodo na koruzi. Gospodje, ki imate v najemu lov v tej okolici, preskrbite, da se ta zverina čimprej uniči. Prizadeti.

d Letalska nesreča v Hercegovini. V petek dne 23. sept. sta se nad Blatom pri Mostarju zrušila dva aeroplana, ki sta popolnoma razbita. Pilota sta se rešila. En aeroplan je padel na neki voz in ubil kravo in vola, ki sta bila vprežena.

d Komitski vojvoda ubit. Naši orožniki so ubili komitskega vojvodo Gjorgja Mihajloviča v vasi Pančerevo, ker je hotel pobegniti preko meje, ko so mu oprostili roke, zahtevajoč, da jim pokaže prehod komitov preko meje.

d Orkan v Bački. Razen na Bosanskem Posavju je divjal 28. sept. strašen ciklon po vsej Bački s hudim nalivom in točo. Nevihla je povzročila ogromno škodo, katere se sedaj še ne more preceniti. Orkan je rušil dimnike, toča, debela kot kurja jajca, pa je razbijala šipe na oknih in opeko na strehah. Na veleposestvu Temerin Bernbach so razdrta vsa gospodarska poslopja. V nekem hlevu je bilo 25 volov, katere je večinoma pobila streha, ki je padla nanje. Škoda na tem veleposestvu znaša več kot pol milijona dinarjev.

d Dete z dvema glavama. V vasi Potočari je neka Milena Simić porodila dete, ki je imelo dve glavi, štiri roke, a samo dve nogi. Dete je živelo samo 18 ur.

d Velika goljufiga z dolarji. V nedeljo je bila izvršena v Ljubljani velika goljufiga z dolarji oziroma bolje rečeno z reklamnimi listki, podobnimi dolarskim bankovcem. Zvečer ob četrtno na 9 je prišel v restavracijo Miklič v Kolodvorski ulici neznan moški, star približno kakih 30 let in govoreč kočevsko narečje. Naročil je brizganec, nato pa vprašal natakario Ivanko Štepičovo, če je gospod Miklič, restavraterev sin, doma. Natakario mu je povedala, da ga ni in ga vprašala, kaj bi rad od nje. Dejal je, da bi rad zamenjal 120 ameriških dolarjev. Štepičeva je bila takoj pripravljena, da jih sama zamenja. Neznaneč ji je nato izročil dva bankovca, enega za

Poravnajte naročnino!

20 dolarjev in enega, na katerem je bila natisnjena številka 100. V dobri nadi, da je ta bankovec pristen, mu je natakario zamenjala dolarje po kurzu 55 Din in mu izročila za dolarje znesek 6600 Din. Naslednji dan je hotela zamenjati v banki dolarje. Tu pa so ji povedali, da je bankovec za 20 dolarjev sicer pristen, ni pa oni za 100 dolarjev. Ta sploh nikak bankovec ni, nego običajen reklamni listek neke ameriške tvrdke s številko 100 in izdela približno tako kot ameriški denar. Ker bo skušal neznan goljufig izvršiti slične sleparije najbrže še kje drugje, opozarjamo ljudi, naj bodo skrajno previdni pred njim.

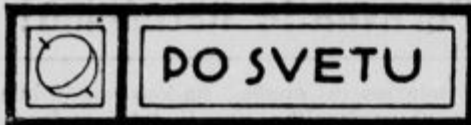
d Roparski napad. Iz Metlike poročajo: Dne 26. septembra t. l. okolu 2. ure zjutraj se je vračal domov iz Jugorja Jakob Miklavčič iz Maline pri Semiču. Med potom na samotnem kraju sta ga napadla dva nepoznana možka, ga pretepla in mu siloma iztrgala iz notranjega žepa listino z vsebino 4470 Din in zbežala v temno noč. Miklavčič, ki je še samski in je prišel pred par leti iz Amerike prilično premožen, je bil oni večer precej vinjen. Roparja sta mu tiščala usta z robcem, da ni mogel kričati in Miklavčič je vsled dobljenih poškodb obležal do dneva na licu mesta. Takoj naslednji dan sta po vsestranskem zasledovanju orožnika iz Metlike Erzet in Kastelic izsledila roparja ter našla pri njih še ves plen. Odločnemu zasledovanju metliških orožnikov se je zahvaliti, da je dobil oškodovani ves denar nazaj. Roparja pa se nahajata pod ključem v Metliki. Oba sta že priznala dejanje. Sploh se zadnji čas vedno sliši o velikih tatvinah, napadih, vlomih itd. tostran Gorjancev. Ali ni škoda, da so odvzeli orožniško postajo iz Suhorja? Na vsak način bi morala priti nazaj, ker metliška je malo preveč oddaljena, dasi v polni meri vrši svojo nalogo.

d Poljske tatvine. Iz Dev. Mar. v Polju nam poročajo: V tukajšnji okolici se je silno razpasla poljska tatvina. Ni je skoraj njiye s krompirjem, da bi ne bilo več ali manj pokradenega, tudi zelje in druga poljščina trpi pred poljskimi tatovi. Zupanstvo v D. M. v Polju je dalo zato oklicati, da je pohajanje po polju nepoklicanim osebam in otrokom strogo prepovedano. Vsakdo, kdor se najde na polju brez opravila, se bo moral zagovarjati.

d Pravo gospodinjstvo milo je naše milo »Gazela«. Zakaj? Zato, ker je sestavljeno iz takih snovi, ki ne kvarijo perila, ampak ga res temeljito čistijo in belijo.

d Ali prodaja Vaš trgovec tudi priznana milo G a z e l a ? Ako ne, tedaj zahtevajte, da ga takoj naroči. Milo Gazela ima dobre lastnosti, tako da je pranje z njim naravnost užitek.

d Naval krvi, srčna tesnoba, zasoplenost, plašljivost, živčna razdražljivost, otožnost, migrena, pomanjkanje spanja se morejo s »Franz - Josef« grenčico kmalu odpraviti. Znanstvene ugotovitve potrjujejo, da se »Franz - Josef« voda uporablja z najboljšim uspehom pri nairazličnejših

Trpljenje naših rojakov v Italiji se nadaljuje. Vsak dan prihajajo vesti iz slovenskega Primorja o novih razpustih slovenskih društev, zoper katera so se Italijani zarotili, da jih vse uničijo. Bridki prizori se dogajajo, ko se naši zavedni možje in fantje, žene in dekleta zadnjič sestanejo v svoji priljubljeni društveni dvorani. Marsikomu bi žalosti razpočilo srce, ko vidi, kako tisti Italijani, ki so ob prihodu v slovenske kraje sveto obljubljali, da bodo pustili Slovence ne samo vse pravice, ki so jih imeli pod Avstrijo, ampak jih jim bodo dali še več, sedaj teptajo najdražje svetinje slovenskega naroda. S solzami v očeh so ponekod ob slovesu svojih priljubljenih društev zapeli ganljivo »Vigred se povrne — —«, ker ne vedo, če bodo še doživeli vigred, ko se bo naš narod zopet otresel italijanskega jarma in se združil z nami.

Vse slovenske učitelje pregnali. Kljub obljubam ob zasedbi, da bodo pustili našim rojakom vse slovenske šole, ki so jih že imeli in jim dali še novih, ni danes v slovenskem Primorju več slovenskih šol. Ni več slovenske gimnazije v Gorici, ne več slovenske realke v Idriji, ne slovenskih učiteljskih, ne ljudskih šol. Vse so uničili fašisti. Pregnali so že 827 slovenskih učiteljev iz njihove domovine. Večino so odpustili, druge pa prestavili v notranjost Italije, tako da na Primorskem danes le težko najdemo slovenskega učitelja, ali še ti zadnji vsak dan pričakujejo premestitve. In ti ljudje, ki tako kruto in barbarsko zatirajo slovenski narod, si drznejo še govoriti o italijanski kulturi.

Bolgarski komitaši zopet na delu. Nemiri in vpadi v naše ozemlje na južni meji, ki so bili že precej ponehali, so se zopet začeli. Bolgarski komitaši zopet napadajo naše obmejne kraje, vsled česar je naš poslanik v Sofiji posredoval pri bolgarski vladi, da ta že vendar enkrat napravi red. V Solunu so te dni aretirali tri bolgarske komitaše, ki so hoteli položiti bombe pred našim poslaništvom. Izročili so jih sodišču.

Zaroka bolgarskega kralja Borisa. Bolgarski kralj Boris je te dni obiskal Rim. Nekateri pravijo, da je šel tja študirat, drugi pa trdijo, da se bo zaročil z neko italijansko princezo.

d Gospodinje, ali se zavedate svojih dolžnosti? Ali veste, da je zdravje Vaše družine v Vaših rokah? Nesnaga in umazanja sta največja sovražnika zdravja, pobijete jih uspešno le, ako uporabljate za pranje in čiščenje samo milo »GAZELA«.

d Čipkarice, ki so pripravljene prevzeti v izvršitev klekljarska dela, naj se obrnejo na Osrednjo čipkarsko zadrugo, Ljubljana, Kongresni trg 2. 7590
okoliščinah zaprtja. Dobiva se v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

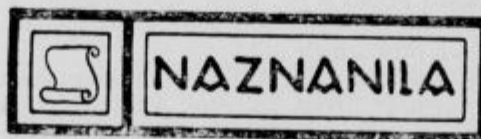
d V Begunjah pri Cerknici se bo vršil drugi letni živinski in kramarski sejem dne 8. oktobra t. l. Kupci in prodajalci se vabijo. 7794

Hindenburgova 80 letnica. Z velikimi slovesnostmi so praznovali 1. oktobra t. l. v Nemčiji 80 letnico državnega predsednika Hindenburga. Ministri, zastopniki vseh strank, vseh mnogovrstnih organizacij so mu prišli čestitat in so mu izročili dragocena darila. Hindenburg je pri tej priliki pomilostil mnogo zločincev. Odpustil je kaznen zlasti vsem tistim, ki so bili kaznovani radi žalitve njegove osebe.

★

Igranje s parlamentom. Na Španskem še vedno vlada diktator Primo di Rivera brez sodelovanja od ljudstva izvoljenih zastopnikov. Ker je pa nezadovoljstvo z njegovo diktaturo vedno večje in odpor proti njemu vedno jačji, se je diktator odločil sklicati za 10. oktobra španski parlament. To pa ne bo noben parlament, kakršne imajo vse demokratične države, ampak bo vse »poslance« imenoval diktator sam. Jasno je, da bo imenoval samo takšne, ki mu bodo udani in pokorni in bodo delali to, kar jim bo njegov gospodar ukazal. S takšnim parlamentom, ki sploh ni parlament, Primo di Rivero seveda ne bo potolažil španskega ljudstva, ki bo ob svojem času z njim in njegovim parlamentom gotovo temeljito obračunalo.

Priljubljenost španskega diktatorja. V Madridu, glavnem mestu Španije, so izsledili zarotnike, ki so nameravali ob priliki otvoritve novega »parlamenta« diktatorja Primo di Rivera z bombami pozdraviti. Med zarotniki so sami izobraženi ljudje: novinarji, častniki, odvetniki, trgovci in drugi, ki so jih zaprli. Če so pa zaprli vse, je pa zelo dvomljivo.

d Kovačev študent. Spevoigra v treh dejanjih, zložil Vinko Vodopivec, založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena izvodu 32 Din. Spevoigra »Kovačev študent« se je našim odrom že v prvi izdaji tako priljubila, da je kmalu popolnoma pošla. Vsestransko zanimanje in povpraševanje po tej skladbi je dalo Jugoslovanski knjigarni povod, da se je odločila za novo izdajo, ki je ravnokar izšla. Skladba je pomnožena približno za štiri strani v prvem dejanju v vlogi Mete; drugo je nespremenjeno. Spevoigra »Kovačev študent« je nekaka ljudska opereta v mali obliki. Vsebinska nudi veliko smeha in zabave, ker je zelo šaljiva. Spevi posameznih oseb so prav melodiozni; cela skladba je zložena v lahkem slogu. Klavirsko spremljanje tudi ne bo delalo težkoč in se lahko nadomesti s harmonijem. Vprizoritev te igre bo torej nudila zopet — kakor svojčas — veliko neprisiljene zabave in veselja ter bo razvedrila vsako čmernost in slabo voljo. — Vsem našim prosvetnim društvom to humoristično igro najtopleje priporočamo.

d Ob tihih urah. Dr. F. Roman L. Tominec, O. F. M. V kratkem izide knjižica z zgorajšnjim naslovom, ki obsega 14 govorov letošnjih duhovnih vaj za učiteljice pri Uršulinkah v Ljubljani. Iz vsebine je

razvidno, da je snov prikladna za premišljevanje vsakteri naši ženi in zato pričakujemo, da se prijavi prav mnogo odjemalk. Zbiranje naročnic je iz prijaznosti prevzela gđe. Anica Lebar, Ljubljana, Florijanska ulica št. 7. Naročnice se naj izjavijo, ali žele broširano ali vezano knjižico. Ker se tiska le v omejeni nakladi, prosimo za takojšnje prijave.

d »Vrtec« in »Angelček«, 2. štev. novega letnika sta izšla. Vsebinska skrbno izbrana, pestra. Prispevali so Lea Faturjeva, Marija Kmetova, Fran Pengov, Ksaver Meško in mnogo drugih. Uredništvo razpisuje nagrade za reševalce zagonetk. Naslov uprave: Dr. Jožef Demšar, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 80; naročnina za »Vrtec« s prilogo »Angelček« 22 Din, »Angelček« sam 8 Din.

d Ubegla krava. V četrtek 29. sept. je bila pripeljana iz Srednje vasi pri Radovljici na sejem v Lesce (cikasta) krava. Na poti proti domu se je odtrgala pri gostih pri Francu v Podbrezju in ušla. Komur je kaj znano o njej naj sporoči proti nagradi na Franc Lampič, Stari dvor 22, Šk. Loka.

n Izgubljeno. Dne 24. septembra sem izgubil na poti iz Ljubljane do Št. Jakoba ob Savi notranji del gnojnice pumpe — sesalke. Kdor je našel, naj mi odda proti nagradi Franc Zla, Beričevo 12, p. Dol pri Ljubljani.

Umrla je dne 29. septembra v ljub. deželni bolnici gosa Frančiška Dolžina iz Podsmreke pri Vel. Laščah. Pokopali so jo na domačem pokopališču v nedeljo, dne 2. oktobra. Rajna zapušča soproga in osem otročičev. N. p. v m!

Zrna.

Bog hoče,
človek noče.

Vsak dan jedo iz ene skledice,
pa vsak drugačne ima pogledice.

Kdor iz drugih norce brije,
norec mu raz čelo sije.

Preklic. Podpisani Franc Tavčar, posestnik v Dolencih, s tem preklicujem vse obdolžitve, katere sem izrekel o Mariji Grošelj, trgovki v Javorjah št. 38. — Javorje, 25. IX. 1927.
FRANC TAVČAR.

Težakovo hranilno in zdravilno OLJE za ŽIVINO — je najboljšo sredstvo za okrepljenje zahirane živine, o čemur govori že več sto zahvalnih pisem. Naročite za poskušnjo vsaj eno ročko od 5 kg za Din 125.— pri tvrdki: M. TEŽAK, ZAGREB, Gunduličeva 13. 1162

Kdor hoče

biti postrežen z dobrim blagom
naj pride ali piše

po sukno ali kamgarn za moške in ženske obleke, parhet, flanele, kambrik, rute, odeje itd. v znano in zanesljivo trgovino

R. Miklauc „Pri Škofu“

Ljubljana, Lingarjeva ulica
(v lastnih prostorih).

Obstoj tvrdke blizu 60 let.

tako so klatili debele glede izsušenja močvirja na Drami, Rojah in St. Jakobu. Obenem so se zahrvali volivcem SKS in povedali, da niso pričakovali tako velike zmage. Mi pravimo pa drugače. Gospod Pira, 11. septembra je dobila SLS 543 glasov, SKS pa samo 304. Tako ste dobili velikansko nezaupnico in po navadi tisti, ki dobi nezaupnico, odstopi. Kaj pa Vi? Če nočete prostovoljno, Vas bodo pa zopet klerikalci postavili pri prihodnjih občinskih volitvah na »dileco«, kot smo vas pri državnih.

JEZICA.

V nedeljo, 9. t. m. se vrši odkritje spomenika padlim vojakom. Ob dveh popoldne bodo litanije v farni cerkvi, nakar pokljemo v žalnem sprevedu na pokopališče.

HOTEDERSICA.

Naš Orel je priredil zadnjo nedeljo v septembru telovadno akademijo, ki je lepo uspela. Odkleku želimo veselja in poštrevnosti za nadaljnje delo. Le čvrsto naprej po navodilih Zlate knjige!

SMIHEL PRI NOVEM MESTU.

Naši Orlji so imeli 18. sept. javno popoklansko prireditev. V Birčni vasi je bil obhod, kjer so posebno fantje navdušeno pozdravili svoje tovariše iz Smihela v orlovskem kroju. Ob 3. uri je bil telovadni nastop, ki je lepo uspel. Naš Orel raste in procveta. Da pa bodo uspehi večji, vabimo vse fante, da se pridružijo tovarišem v rdečih srajcah. Bog živl!

IHAN.

Pri državnoborskih volitvah smo se Ihanci dobro odrezali. — V nedeljo 26. t. m. smo imeli občni zbor Prosv. društva. Iz poročil je razvidno, da napredujemo. Bil je soglasno izvoljen stari odbor. — Povodenj je tudi tukaj napravila občutno škodo.

NOVA OSELICA.

Dne 16. t. m. se je poslovil od nas g. župnik Alojzij Brezeljnik. Bil je pri nas počnik 12 let in ravno ob času svetovne vojne in v bližini bojne črte nas je tolažil, ker smo bili vedno v strahu, kdaj bomo morali zapustiti domove.

Razen tega nam je tudi teško, ker bomo morali hoditi skoro v 2 uri oddaljeno sosedno župnijo k službi božji, ako ne dobimo kmalu naslednika.

SMARJETA PRI NOVEM MESTU.

Dne 9. oktobra t. m. imamo občinske volitve. Štiri škrinjice bodo stale pred nami. Pošten šmarjčeki občani, ki držimo na svojo možatost in čast, bomo dne 9. okt. prišli na volišče in glasovali kot en mož samo za Slovensko ljudsko stranko! Naša škrinjica je druga!

Fantovski večeri v pismih.

XXIV. Dva izmed največjih človekoljubov.

Bojim se, da naju g. urednik zavrne, češ da razgovor o sv. Vincenciju Pavljanskemu in Frideriku Ozanamu ne spada v »Domoljub«. — Toda pregovor pravi, Besede mičejo, zgledi vlečejo. In ta prislovica pride v poštev posebej pri mladini. Zakaj bi torej, potem ko sva v zadnjem pismu govorila o skrbi za sirote, ne obrnila pozornosti na imenovana največja človekoljuba ne z namenom, da bi pregledala celoten njun življenjepis — to je na prostoru, kot ga nama dovoljuje »Domoljub«, naravnost nemogoče —, pač pa s tem namenom, da bi pri skupnih fantovskih večerih tam ob zimskem času vstal ta ali oni fant s prošnjo na g. voditelja

rekoč: »Povejte nam kaj tudi o Don Boscu o Frideriku Ozanamu in podobnih človekoljubih.« V naslednjem torej le par značilnih potez in sicer najprej iz življenja svetnika z imenom:

Vincencij Pavljanski (rojen 1576, † 1660).

Vincencij je bil rojen na Francoskem v bližini mesta Bordo. Starši njegovi niso bili imoviti, a tem bogatejši v čednostih in dobrih delih. Hišica, malo zemljišča in nekoliko živine je bilo njih premoženje; toliko, da so mogli preživljati svojo družino: štiri sinove in dve hčeri.

Vincencij je bil po starosti tretji in je moral pasti živino. Bil je zelo bogoljuben in bistroumen ter posebej zelo usmiljenega srca.

Nekoč je nesel vrečo moke iz mlina, pa se ni mogel premagati, da ne bi dal peščice moke vsakemu revežu, katerega je srečal. Oče, kateremu je to povedal, ga je hvalil zaradi tega dobrega dela. Neki ubožec, ki je bil v veliki potrebi, se mu je tako zelo smilil, da mu je dal vse svoje imetje, kolikor si je bil prihranil, to je 1 in pol franka,

Ker je bil deček tako bistroumen, se oče odloči, da ga da v šolo. S pridnostjo in vztrajnostjo se kljub revščini pretolče tako daleč, da postane v 25. letu mašnik.

Čez pet let pa ga Previdnost božja zanesse v večletno turško sužnost, kjer z besedo in zgledom stori mnogo dobrega. — L. 1609. nastopi župnijo poleg Pariza, ki je obsegala deloma mestne in imenitne ljudi, največ pa ubožne in preproste delavce. In tu je bila šola za njegovo poznej-

Pritajeni žvižg je vzbudil koroško reber. Drug za drugim prihajajo sklonjeni v tla pod težkimi bremenih, potni in utrujeni, kakor bi v kolena grizli, sopihajo na rob. Pet jih je, samih moških. Tihotapci so, Korošci in Dobravci*, ki tvorijo na skrivaj saharin in cigaretni papir iz Nemške Avstrije, nazaj pa nosijo jugoslovanski tobak, ki je boljši od avstrijskega. Noč jah dá in noč jih vzame. V samotni bajti blizu Podhribe in Hrastja na koroški strani imajo svoje shajališče in skladišče.

Ze so vsi čez rob in pri svojem vodniku. »Tovore zložo ob steno.

»Janez, na vogal pazit!« tiho zapove njihov prvi; na izreki ga poznaš, da je Korošec.

»Ze grem. Pa naj me kmalu pride kdo zamenjat, da morem pokaditi cigareto.«

»Bo, bo, Janez! Le dobro glej v okolico, posebno na Spodnjo kočo pazi.«

»E, ni nevarno nocoj, Matevž, zavrne vodnika odhajajoči, kuščarji spé nocoj!«

Saj sem dro dejal, da smo nocoj brez skrbi!« prišepetne drugi, ko si je zažgal cigareto v steno obrnjen in z dlanmi zakrivajoč vzplapolanje vžigalice. »Zeleni škricarski se boje dežja in mrzle sape koroške!«

»Se nismo nazaj, Mohor!« ga zavrne Matevž in prižiga med tem cigareto še drugemu in tretjemu. »Jaz ostanem nocoj doma, ne grem z vami nazaj. Dolgčas mi je že po domačih!«

»Kaj po domačih! Le priznaj Matija: Liza, Liza te vleče! Ze dolgo nisi rogovilil okrog njene bajte, se mu na tihem smeje dolgi Tilen, ki nosi tovora za tri druge.

* Imena posameznih vasi so v povesti družabno imenovana, kot pa se glase v resnici.

»Ej, Tilen, saj bi tudi ti porogovilil, če bi te Liza marala! Precej si se včasih smukal okrog nje.«

»Ni zame, je premajhna, jo kar rad prepustim!«

»Seveda, ker te ni marala!«

»Ti, Matija, kar tiho, če nečeš, da bi ti Liza nocoj bunke hladila.«

»Dajta no mir, hentani rogovili! Vedno bi se ujedala!« svari Matevž. »Čuj Tilen, pojdi raje odrešit Janeza, da si še on privošči cigareto! Pa dobro glej na vse plati, da te ne uje kak zelen!«

»Kaj bi me ujedel! Zabrišem ga doli proti Spodnji, da streho nalomi, če mi pride v pest!« Pa že vrže ogorek v travo in gre zamenjat Janeza.

»Bogve, ali so nocoj financarji v Dobravi ali ne!« povpraša Matevž Janeza, ki si je pravkar našgal cigareto.

»Najbrže jih ni, sicer bi nam bil Lovračev že poslal pošto. Saj smo se domenili, da bo v tem slučaju prišel Bregarjev hlapec semle povedat; še vedno je bil točno ob enajstih tujak, kadar so zeleni stikali po Dobravi in okrog Jam.«

»E, slabo vreme je, ni, da bi hodili gospodje v planine. Se jim vidi škoda lepih oblek in za puške jih je skrb, da jim jih dež ne zamoči,« pritrjuje Anže iz Loga.

»Nikoli nismo dovolj oprezni!« svari Matevž.

»Ob takemle vremenu najraje lazijo okrog kuščarji zeleni, ker vedo, da sta za nas tema in nevihta ugodna!«

»Vražje lije! Hvala Bogu, da smo pod streho!« se pritožuje Janez.

»Ne bomo dolgo. Ravno v nalivu moramo gledati, da preidemo Spodnjo kočo,« svetuje Matevž. »Ko bi la teh vražjih bliskov ne bilote

gih krav, ki tudi niso med zadnjimi. Dale so po 270-3 do 400-3 kg surovega masla na leto ali povprečno po 8903 litrov mleka z 3-44% maščobe in 340 kg surovega masla. Dnevna povprečnost na kravo je dala 24½ kg mleka in skoraj 1 kg surovega masla.

Vrha. L. 0769. je izbruhal na Svabskem v Nemški živinska kuga. Prestrašeni kmetje so napravili vse mogoče, da bi jo pregnali, pa ni šlo. Slednjič so zaklali bika in so ga zakopali. Pa tudi sedaj ni šlo: bolezen je sama izmrila.

Moč solca. Na vsak hektar zemlje pošlje solca vročega poletnega dne toliko toplote, da bi dobili lahko iz nje 17.000 konjskih sil. Završnica na Gorenjskem ima 4500 k sil in daje svetlobo skoraj polovici Gorenjske.

Cigani. Dolgo časa so se pripravili, kje so cigani doma. Nekateri so dejali, da so iz Egipta, drugi, da so iz Indije. Sedaj so vsi istega mnenja, da so iz Indije. Prišli so v Evropo že davno v srednjem veku. Na Nemško so prišli prvič po letu 1400.

15(4) m v 19 minutah! V Bologni so se vršile od 28. avgusta do 4. septem-

še delovanje. S pomočjo premožnih ljudi, pri katerih je prosil miloščne, je reševal uboge in zapuščene.

L. 1613. pa se mu odpre nenadoma čisto novo polje.

Bolj zapuščenih in bednih ljudi pač ni bilo takrat na Francoskem kot so bili jetniki na galejah. Galeje so morali z vesli prevažati priklenjeni hudodelci. Bile so torej galeje nekake ječe na morju. Vsaka je imela najmanj 250 hudodelnikov. Umljivo je, da so bili to največji hudodelci, bolj podobni živini kot ljudem. A Vincencij se je z veseljem in vnemo poprijel težavnega dela, ko je postal načelnik za dušno oskrbovanje teh nesrečnikov. Kolikor je le mogel, se je trudil olajšati jim grenko življenje, posebno pa jim izboljšati zanemarjena in zlobna srca. Ne da se popisati, s koliko krotkostjo, potrpežljivostjo in ljubeznijo je skrbel najprej za njih telesno, potem dušno izboljšanje. Omenim naj izmed mnogih le eno samo dejanje njegove junaške ljubezni. — Na galejo je bil priklenjen mlad mož, ki je moral zapustiti svojo staro mater, ženo in otroke. Vincencij ga obišče, tolaži, sočutno povprašuje to in ono; a nesrečnež ostane obupen in kar molči. Ginjen se Vincencij prikloni, poljubi verige, jih porosi s svojimi solzami, povzdigne oči proti nebu, da bi spoznal, kako bi se dalo pomagati. Nato se obrne do častnika na straži, naj bi mu dovolil, da bi njega vkovali v železje mesto mladega moža. Stražnika oblijeje solze; svetnik pa ni čakal odgovora, marveč stopi k nesrečnežu, mu odklene verige, jih poljubi in svoje noge vklepe

vanje, moža pa pošlje k materi in ženi. Rane, ki so mu jih naredile te verige, so mu bile sladek spomin vse življenje. Njegovim prijateljem pa se je čudno zdelo, kam je nenadoma izginil. Dolgo niso mogli izvedeti zanj; slednjč ga najdejo vklenjenega med jetniki. Da si je s tem junaškim dejanjem ljubezni naklonil srca vseh jetnikov, pa tudi obilo božje pomoči za nadaljna dobra dela in naprave, si lahko mislimo.

Ni prostora, da bi podrobneje opisoval te naprave. Samo imenoma jih naštejemo: velika najdenišnica, v kateri vživa še sedaj več kot 10.000 sirot vzgojo in oskrbo, samostan sv. Magdalene za propale ženske, zavod za izprijene mladeniče, zavod za obnorele, več domov za duhovne vaje, družbo »devic svetega Križa« za gospodinj-ski in verski pouk mladih deklet, družbo za varstvo brezposelnih deklet, hiše za pariške reveže, v katerih je bilo prostora za do 5 tisoč oseb, posebej ustanova usmiljenih sester, katere kot angeli v človeški podobi z junaško pozitivnostjo sipljejo nebeško tolažbo na one, kateri so je najbolj potrebni — na bolnike, tako, da se jim čudi ves svet, tudi neprijatelji in neverniki.

Miloščino, ki je šla skozi roke sv. Vincencija v prid pomoči potrebnim, cenijo samo v zadnjih 20 letih njegovega življenja nad 14 milijonov srebrnih goldinarjev, kar znese več kot 20 milijonov predvojnih kron. Prav podoben sv. Vincenciju pa je bil

V vsako hišo Domoljuba!

Friderik Ozanam.

Od staršev vzgojen v načelih katoliškega prepričanja, je že kot dijak na visoki šoli s svojimi tovariši v Parizu ognjevito in neustrašeno zagovarjal resnico sv. vere pred nasprotniki v društvenih sejah in na javnih shodih. Toda pravih uspehov niso imeli njih napor. To je tudi ob neki priliki Ozanam povedal svojim šesterim tovarišem, češ, ako želimo, da bo naš apostolat imel blagoslov, treba nam del ljubezni. Blagoslov ubogih je blagoslov božji. Pojdimo med uboge.

In še isti večer sta s prijateljem nabrala v drvanici drv in sta jih nesla v sosedno hišo poznani ubogi družini, ker jim je bilo znano, da otroci te družine pobirajo po mestnih ulicah odpadke papirja in jih nosijo domov, da mati njim in bolnemu očetu more zakuriti za skromno večerjo.

In to je bil skromen, a čudovit pričetek tako imenovane Vincencijeve družbe, katerih namen je skrb za uboge in posvečenje samega sebe v službi ubogih.

Ta namen je tako lepo označil prvi predsednik te družbe z besedami: »Čudim se in hvalim Boga, da smem pozdraviti mladeniče, ki se hočejo posvetiti delu krščanske ljubezni. Bog blagoslovi vaše delo! Ako želite koristiti ubogim in sebi, skrbite, da z deli usmiljenja vzpodbujate sebe in uboge za krščansko življenje, da se posvečujete v misli na Kristusa, ki trpi v osebi ubogih. Nihče ne išči v tej družbi svoje časti, svoje koristi. Pozabite nase, in vso svojo osebnost darujte Kristusu v službi

2

bra velike plavalne tekmice za prvenstvo Evrope. Pozornost je zbujal zlasti Šved Arne Borg, ki je plaval 800 m v dobrih 10 minutah, 1000 m v 12 min in 44 sek., 1500 metrov pa v 19 min. in 7 sek. On je prvi plavač, ki je preplaval 1500 m pod 20 minutami.

V jadrniškem žolnu okoli sveta. Ameriški kapitan Tomaz Drake hoče objadrti svet v majhnem čolnu, opremljenem z jadrom in s pomožnim motorjem. Objadrtal je že Severno in Južno Ameriko, prejadrtal je v 51 dneh Atlantski Ocean in jadra sedaj ob angleški obali. Po obhodu Evrope se bo podal skozi Sueški prekop v Indijo, nato v Vzhodno Azijo in čez Veliki ocean nazaj v Ameriko. Drake potuje čisto sam.

Casopis v treh izvodih izhaja v Londonu. Srdito se bori proti visokim klobukom. Casopis je ustanovil neki čudak, ki je vse svoje življenje vodil boj proti cilindrom. V oporoki je zapustil svojemu nekčku tako premoženje, da dobi ta na leto 550.000 dinarjev, a le pod pogojem, da se bori naprej proti visokim klobukom. To je nekčak rad napravil in je

»Meni je kar hladno! Huda sapa je. Najbolje bo, če brž odidem!« priporoča Matija.

»Se ti k Lizi mudi?« ga všipne širokopleči Mohor.

»Ti se le kar Korošice tišči, pa pusti na miru naša kranjska dekleta,« ga zavrne Matija. »Mraz mi je!«

»Ti bo že Liza čaja skuhalala!« mu vrača Mohor.

»Mir, pa pojdimo v božjem imenu!« opominja Matevž in zadene tovor ter se požene do vogala.

»Tilen, pojdi, gremo!« pokliče tiho stražečega dolgina.

»Prav, saj je že mraz!«

Nemo natovorijo, oprezno stopijo izza koč in se tiho spuste drug za drugim za Matevžem, ki jih vodi zanesljivo. Vsako stezico in vsak grm pozna Matevž po Golic in po Rožici tja do Kepe ter na drugo stran do Kočne in Medjiga dola pod Stolom. Vso mladost od otroških let je prebil pri kozah in ovcah po goliškem in prej, ko ni bilo še državne meje pod staro Avstrijo, je često utekel na fužino v dolini ob železnici, da se je nagledal sveta. Pozneje je drvaril Italijanom, ki so izsekavali koroške gozdove. Po vojni, ki ji je srečno utekel, pa je pričel tihotapiti. Ni mogel mirno živeti doma brez svojih gora in planin, in tako ga je samo od sebe vrglo med tihotapce. Pa se je dobro zaslužilo pri tem opravilu, čeprav je bilo nevarno vsled pazljivosti obojih financarjev. Ker pa je vedno hodil sam samcat in se ni dosti brigal za ljudi, so ga že na koroški strani malo poznali, kaj šele na kranjski. Pa tudi sam ni nikdar vpraševal, kdo je ta, kdo oni. Tako se je zgodilo samo posebi, da je postal vodja svojih peterih tovarišev in jih je varno vodil, da so dosedaj vedno utekli stražnikom in v njihovo jezo mnogo pretvorili v eno kakor v drugo stran.

Naravnost od koč po strmeh pašniku vodi Matevž. Oprezno in nalahno tone v nižino, da čimprej pripelje do globeli desno doli od Spodnje koč. Brž je kakih dvajset korakov pred tovariši. Vseh šest komaj upa dihati, tako napeto poslušajo in ogledujejo na vse strani, najbolj pa na levo proti Spodnji koči. Kadar se zabliška, kot na povelje vsi počepnejo in sklonijo glave. Vedo: mnogo tihotapcev je že blisk izdal. Ko ugasne bliskanje, se brž zravnajo ter še bolj spešijo korake po mehki in spolzki travi, da čimprej preidejo nevarno točko.

Med kočo vrhu Golice in Spodnjo koč ter na levo od Kočne, pa na desno od Jeklevega porastlega hrbita se razprostira strmo padajoč pašnik brez drevja, poln v travi skritih čeri ter pečevja. Če greš navzgor, rabiš od Spodnje do Gornje koč dobre pol ure, če si hoden. Navzdol pa zdrčiš v desetih minutah, seveda če si vaju take reči. Ta odprti pašnik je našim tihotapcem najbolj nevaren, ker je pregleden iz Gornje kakor iz Spodnje koče, in če so v eni obeh financarji ter jih opazijo, so jim brž s puškami blizu. Zato tudi ne gredo tihotapci po poti, ampak kar naravnost od Gornje koč navzdol, da se čimprej umaknejo morebitnim pogledom iz Spodnje koč ter izginejo v varno zavetje svetokriških borštov, ki liže vanje gosto porastli Jekel. Sicer sega pašnik daleč v globel, ki se v njej peni Jesenica, vendar se od obeh strani zožuje in grmovje je posejano po njem proti dnu, da nudi vsaj malo zavetja in kritja.

Srečno so preko najbolj nevarnega dela in Matevž pričaka tovariše na stezi, ki pelje povprek od Jekla v pečine pod Spodnjo koč in od tam dalje na navadno pot proti Dobravi. Tihotapci obstoje, da se malo oddahnejo od prestane nevarnosti. Tudi dež poljenja, le bliskati se je pričelo še pogosteje.

revežev! Miloščina je ključ, ki nam odpre vrata do resnice in milosti.

Friderik Ozanam je takoj prevzel v oskrbo zanemarjeno družino s petero otroki, mater, ki se je trudila noč in dan za preživljanje otrok in trpela ob možu alkoholiku, ki ji je pobral doma vse, kar se je dalo odnesti in ponoči po beznicah zapil. Kadar se vrne iz gostilne — je tožila uboga žena — nas pretepa. Ko je poizvedoval o njenih razmerah, je spoznal, da niso poročeni in da reva lahko zapusti nesrečnega alkoholika. V malo dnevih je Ozanam oddal očeta v azil, mater s tremi manjšimi otroci je poslal domov v Bretagno, kamor si je želela, a sama ni mogla, starejšega dečka pa je izročil mojstru kot vajenca.

Fant moj dragi in mi vsi, ki poznamo Kristusa, sv. Vincencija Pavlanskega, Ozanama, Don Boska in neštete druge njim podobne dobrotnike človeštva: Pojdi mo in storimo podobno v svojih razmerah tudi mi! Izvršujmo dela usmiljenjal Velikih družabnih vprašanj našega časa na eni strani, velikansko kopičenje kapitala, na drugi revščina — ne bo rešila kruta sila, kot se javlja bodisi v boljše vizmu, bodisi v fašizmu — pač pa jih more rešiti pravičnost in bratska ljubezen na temelju krščanskih nauk. Ljubezen do bližnjega je že enkrat premagala svet. Po usmiljenju bo krščanstvo našlo pot tudi do trdih src današnjega sveta in premagalo bo tudi novodobno poganstvo.

In k tem delom krščanske dobrotelosti je treba pritegniti tudi našo do-

raščajočo in odraslo mladino. Saj so ta dela brez ozira na vse drugo obenem tudi izvrstna šola za vzgojo značajne mladine.

Pozdravljeni vsi, ki ste prebrali to pismo do konca od vaškega učitelja!

Meh za smeh.

»Toda lansko leto so bile porcije tu pri vas večje, kot pa so letos.«

Natakar: »To se vam le dozdeva. Restavracijo smo od lani precej povečali in zato se vam porcije zdijo manjše.«

★

Zanimiva zlata ribica. Trгоvec je v izložbeno okno postavil akvarij (posodo) z zlato ribico. A kmalu mu je bilo žal, da je to storil, zakaj vedno so ga ljudje nadlegovali z raznimi vprašanji. Da bi napravil konec povpraševanju, je napisal polo papirja ter jo položil poleg akvarija. Na tej je stalo: »To je zlata ribica. — Je živa. — Ni na prodaj. — Imamo samo to. — Prejeli smo jo v dar. — Tekočina, v kateri ribica plava, je voda. — Voda je iz vodovoda. Kdaj zlata ribica spi, ne vemo. — Tudi nam ni znano, koliko je stara — še manj pa vemo, koliko časa bo živela. — Ne grize. — Ven ne more poskočiti. — Žre vse, kar ji damo — ko bo poginila, ne nameravamo druge naročiti.«

★

Skromna vijolica. Učitelj je razlagal razliko med vrtnico in vijolico: »Predstavljajte si veliko mogočno in lepo damo, katera s povzdignjeno glavo stopa čez cesto,

krasno oblečena ter ne pogleda ne na levo in ne na desno. To je vrtnica. Za njo pa gre nezatno majhno bitje. Nikdo se ne ozre vanj, skromno s povešeno glavo gre svojo pot. Kdo ve, kdo je to?«

Mirko (hitro dvigne roko): »To je njen mož.«

★

Nepoboljšljivi norec. Dvorni norec angleške kraljice Elizabete je radi svoje prevelike odkritosrčnosti padel pri kraljici v nemilost. Dalj časa ni smel pred njeno obličje. Ko pa ga je zopet pozvala pred se, mu je stavila vprašanje: »Ali nam bo tudi odslej še predbacival naše napake?«

»Ne, veličanstvo,« je odvrnil norec, »jaz nimam navade ponavljati stvari, o katerih že celo mesto govori.«

★

Učiteljica je razlagala učencem poštenost. »No, povej mi Tonček, kaj bi jaz bila, ako bi kakemu moškemu segla v žep ter mu odvzela denarnico?«

Tonček je nekaj časa premišljal, nato pa rekel: »Njegova žena.«

★

Otroška usta. Oboževalec: »Gospodična Fanika, to je pa škoda, da ste tako lepe dolge lase dali ostriči.«

Njen bratec: »Čemu škoda, saj niso bili njeni.«

★

Zahtevala sem 12 pomaranč, dali ste mi jih pa samo enajst.«

»Da, gospa, prav imate. Veste, ena je bila gnla vmes, sem jo pa kar mesto vas proč vrgla.«

»Kmalu bomo na varnem!« pošepeta Matevžu Matija, ki je stal poleg njega in se naslanjal na debelo drčavko.

»To salamensko bliskanje me jezi!« šepeta Matevž. »Čisto te oslepi, da ne vidiš minuto niti koraka predse! Da bi bili že vsaj čez Jesenico!«

Niso se smeli predolgo muditi na še vedno odprtem in zato še vedno nevarnem svetu. Z dolgimi koraki se prične Matevž spuščati naravnost po drči proti globeli, kjer šumi od deževja narastla Jesenica. Misli so Matevžu samo pri poslu, samo v opreznosti ima oči in ušesa odprta za vsak najmanjši šum.

Matija ne tako. Matija misli na Lizo, ki ji tudi zdaj misli uhajajo k njemu in ga težko pričakuje. Povedal ji je zadnjič, da bo nocoj prišel v Dobravo in da bo kaka dva dni ostal doma, da se malo odpočije ter se kaj pomenita. Saj mislita že jeseni iti pred oltar. Zato je treba tembolj delati, da bo kaj zaslužka. Ko bosta poročena, ne bo več tihotapil, ker je prenevarno in bi bila Liza vedno v skrbeh zanj. Samo da bi bili preko vode, misli Matija. Tam je svet porastel in njemu dobro znan. Po stezi ob vodi so brž pri hišah in tam je laže uteči. Na koncu vasi, prav ob glavni cesti, pri Lovraču pa že čaka Šimen, ki jim bo odvezel nadaljno skrb za tovor. Jutri bodo blago že odnesle ženske na fužino in ga tam razpečale. Nekaj pa ga bo šlo še dalje, gori do Kranjske gore in notri v Ljubljano. Pa še dalje na Dolenjsko in Hrvaško in v Štajersko. Dobro prodajajo ženske in znajo se izviti finančarjem. Zato se spleča tihotapski zaslužek, čeprav je nevaren. Za prvi čas moževanja ima že prihranjenega, računa Matija sam pri sebi, nekaj se bo pa nabralo še do jeseni.

Tako misli vsak svoje misli, ko se spuščajo vedno niže v globel. Za vse skupaj pa misli Matevž, ki

nima razen sestre nikogar, ne svojih, ne dekleta, in mu je vsa misel obrnjena samo v planine in v tihotapstvo.

Dež pojenjuje vedno bolj in vedno močnejše se sliši Jesenica v globeli. Zdaj so že med drevjem, grmičevje je gosto zarastlo, pod nogami ne drsi več, ker je pot od hloedov izdolbena do žive skale. Zato je pa tudi korak glasnejši in treba je stopati tiše in previdneje.

Nalahno se spuščajo proti vodi. Matevž jim da znamenje, naj malce počakajo in se v skoku požene čez pečeči se potok. Tam se prituhe v tla in napeto poslušajo. Gleda po stezi navzgor, po stezi navzdol ob vodi. Vse je tiho, vse mirno, še celo dež je prenehal popolnoma. Le posamične kaplje udarjajo ob veje in na tla. In v blesku bliska more razločiti Matevž dobro prav tja do ovinka steze. Nikogar ni. Z roko da znamenje tovarišem, naj gredo za njim. Drug za drugim poskačejo čez vodo. Vsak malce postane in prisluhne, nato pa stopi do Matevža. Že so vsi čez in na stezi. Oddahnejo si, ker je najhujše za njimi. Tu je korak gotov, breme ne žene navzdol in če le malo stečeš, si kmalu pri hišah, kjer se da laže skriti, posebno ponoči.

Naslonijo se ob breg, da malo počijejo. Zdaj bi morali slišati korake, ako bi hodili tod finančarji, čeprav voda šumi. Ko bi pa bili tu, bi bili že ustrelili. Zato bolj brez skrbi počivajo. Govoriti pa ne upa nihče, vsi poslušajo v noč.

Pa treba je dalje. Ura v dobravskem zvoniku je ravnokar odbila polnoči. Dvignejo se. Zdaj vodi Matija, ker mu je kraj bolj poznan ko Matevžu. Matevž gre tik za njim, drugi tesno drug za drugim. Steza je komaj za enega dovolj široka.

(Dalje sledi.)

pričel izdajati časopis, enkrat na mesec, v treh izvodih. Dva izvoda pridebna na solunjo, da se prepriča o izpolnjevanju opombe, en izvod si obdrži izdajatelj časopisa.

Najstarejša ladja, ki se zmeraj opravlja službo, je neka angleška jadrnica. Zgrajena je bila l. 1890.

Karp. V 4 kg težkem karpu so dobili nad poldrug milijon ribjih jajc ali iker.

Saturniac. Tako se imenuje največja motorna ladja sveta. Motorne ladje imenujemo tiste, ki jih goni bencin ali petrolej in ne para. Saturniac je 192 m dolga, 26 m široka, od spodaj do vrha poveljniskovega mostika 28 m visoka. Prostora ima za 3000 oseb. Vozil se z njo kot bi se nahajal v kakšnem začaranem gradu. Svojo prvo vožnjo je začela 21. t. m.; 8. oktobra bo v Buenos Aires v Argentini (Južna Amerika), 4. novembra bo zopet doma v Trstu. Tu počaka 14 dni in odide nato spet v Južno Ameriko. Tako bo vedno vozila na dva meseca. Poleg drugih ugodnosti je ena največjih ta, da se nič ne kadi in da je na ladji vse polno naprav proti tresenju. Bomo prinesli še slike o nji.

Dama: »Iz vaše knjižice je razvidno, da ste bili v enem mesecu v štirih službah.« Sobarica (ponosno): »Vidite torej, kako se trgajo zame.«

★

Praktično. Gospa: »Torej Mina, vi odhajate in sedaj naj vam napišem spričevalo, da smo bili z vami in vašim kuhanjem zadovoljni?«

Mina: »O, ni potreba gospa, zadostuje, ako mi daste fotografijo cele vaše družine.«

Pred nakupom

jesenskega in zimskega blaga vabim cenjene odjemalce, da si ogledate krasno izbiro za vse vrste oblek po najnižjih cenah.

Vinko Savnik — Radovljica.

Najcenejše

in najboljše modroce, spalne divane, zofe, otomane, žimo dobite pri tvrdki

Fran Jager, tapetnik,

Ljubljana, Sv. Petra nasip 29 pri Zmajskem mostu.

Edino najboljši šivalni stroji in pletilni švic.

„Dubied“ stroji ter kolesa za rodbino, obrt in industrijo so le

Jos. Detelinca

Gritzner, Adler

Najnižje cene! Tudi na obroke!

Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika.

Pouk v vešanju brezplačno.

Večletna garancija.

Pozor! Polhove kože. Pozor!

in vse druge kože od divjačin, kupujem za inozemstvo po najvišji ceni. Prepričajte se v Vaše dobro, preden prodaste prekupcem svoje blago.

Filip Bizjak krmnar — LJUBLJANA, Selenburgova ulica šte. 6.

DOL

obvezo in odprite vendar enkrat oči ter ne kupujte v trgovinah, kjer vam nudijo slabo robo za drag denar, ampak kupite še danes

dopisnico za 50 par in pišite takoj po ilustrirani cenik z več tisoč slikami na veletrgovino **R. Stermecki, Celje, št. 19**, v katerem najdete po čudovito nizkih cenah obleko, čevlje, kiobuke, srajce, ure, harmonike, gramofone, britve, toaletne, modne, je-klene in galanterijske predmete. Naročila čez 500 Din poštnine prosto. Kar ne ugaja, se zamenja ali vrne denar.

Najcenejša kava je

„ŽIKA“

ker je najboljša in najbolj zdrava! Zahtevajte Žiko pri trgovcu, dobite jo v rdečih zavitkih!

Biser. »Kako pa je zjutraj z vstajanjem?« je vprašala gospa novovstopivšo služkinjo. »Ste li zgodaj pokonci?«

»Kaj, zgodaj!« je odvrnila dekla, »gospa, v zadnji službi sem stopnjice poribala, jedilnico pospravila, zajutrek skuhala in servirala ter vse postelje postlala, predno je gospa vstala.«

V VSAKO HIŠO »DOMOLJUBA«!

TVORNICA KEM. IN OBL. BARVILAKOV, FIRNEŽA IN STIKALNA DRUŽBA Z. OZ. LJUBLJANA

ORIENT

LAKI TERPENTIN STROJNO OLIJE UMETNIŠKE BARVE PRAŠNO OLIJE

COPIČI FIRNEZ SOLSKE BARVE LUHE BARVE BRISTNE OLIJNATE BARVE

PRODAJALNA DUNAJSKA C. 14 LJUBLJANA

POLEGTROVINA SCHNEIDER & VEROVŠEK

PRVOVRSTNI MATERJAL—NIZKE CENE!!

V vsako hišo „Domoljuba“

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki „Domoljuba“ plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebnosti ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Sadno drevje

visoko-debelno, samo priznane vrste nudi za jesensko in pomladno sajenje JOSIP ZAKRAJČEK, solski upravitelj v Blatni Brezovici pri Vrhniki.

Vajenca

za mizarstvo obrt sprejme Franc Šetina, Guncelje št. 19, p. št. Vid nad Ljubljano.

Kmečki fant,

ki ima veselje do živine, se sprejme. Starost 14. do 16. let. Naslov v upravi „Domoljuba“ pod št. 7806.

Krojaškega vajenca

sprejme takoj. Hrana in stanovanje pri mojstru IVAN LIKOZAR, krojač, Predoslje 39, Kranj.

Kmečka deklica

poštena, stara 14 do 15 let se sprejme za pomoč gospodinjji. Osirotele prednost. Frančiška Zajec, žena strojevodje papir. Veveč, p. D. M. v Polju.

Z kolarska vajenca

se takoj sprejmeta z vsjo oskrbo pri mojstru. Vse drugo po dozovoru. Naslov pove uprava lista pod št. 7762.

Kaprodaj

je lepo posestvo blizu postaje št. Janž. Posestvo sestoji iz vseh gospodarskih poslopij, njiv, travnikov in gozda. Vse v dobrem stanju. Več pove Anton Jamnik, št. Janž na Dolenjskem. Cena 75.000 Din.

Vajenca pridnega,

zdravega in krepkega, poštenih staršev sprejme m. Jakob Dolinar, mizar, št. mojster, Ilovica 2, Ljubljana.

Malo posestvo

na prodaj v Leskovcu pri Višnji gori, obstoječo iz hiše št. 19, hleva in poda. Redi se 1 krava. Posevka 6 mernikov njive in drugo. Pojasnila daje Zupanstvo Leskovec pri Višnji gori. — Cena je 20.000 Din.

»Finfarjev« mlin v škofiji Loki je po povodnji popravljen in je zopet v polnem obratu. — Priporoča se občinstvu. Janez Porenta, mlinar.

USNJE

čevljarske potrebnosti ter raznovrstne čevlje lastnega izdelka, se dobe stalno v zalogi pri **IVAN PETRIČ, SELŠČEK št. 29,** Begunje — Rakek.

Dr. Ivan Hubad zobozdravnik, ŠKOFJA LOKA, ne ordinira od 10. oktobra do 15. oktobra 1927. 7738

Zdravje je največje bogastvo!

Kdor je malokrvni? Kdor je bledi? Kdor ima slabe sive? In valed tega pomanjkanje spanja in pogosti glavobol. Kdor nima teka? Kdor boleha na pljučih? Kdor je malaričen? Kdor bo „ENERGIN“ zeleznato kina vino. Slabi nerazviti otroci leha na zelodcu, naj pije „ENERGIN“ z uporabo „Energina“ zeleznatega kina vina prav gotovo dobe zdravo in rdečo barvo, pridobili bodo na teži telesa in postali odporni proti vsem boleznim.

Naslov za poštna naročila: **Laboratorij „ALGA“, Sušak 12.** 8 poštnino vred 3 velike steklenice za 128 Din, 6 velikih steklenice za 248 Din in 1 mala zastoj. — V ceni je računana poštnina, saboj in zavojnica.

Javna zahvala.

P. n. Laboratorij „ALGA“, Sušak 12.

Izvolite vzeti v vednost, da je moja soproga z zelo dobrim uspehom zavlačala Vaš „ENERGIN“, zeleznato kina-vino proti malokrvnosti in ima danes že prav dober tek. Dober sloves Vašega ENERGINA se je razširil v naši okolici; vsi me vprašujejo za naslov, ki ga jim rad dajem, obenem Vas prosim, da tudi meni pošljete še 6 steklenic.

Spoštovanjem **PERO BALIČ.**
V Garavcu, 18. junija 1926.

Ljudska posojilnica

reg. zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani

Obrestuje hranilne vloge po najugodnejši obrestni meri, vezane vloge po dogovoru ter brez vsakega odbitka.

Svoje prostore ima tik za frančiškansko cerkvijo, v lastni palači, zidani še pred vojno iz lastnih sredstev. Poleg jamstva, ki ga nudi lastna palača, veleposestvo in drugo lastno premoženje, jamčijo pri Ljudski posojilnici kot zadrugi z **neomejenim** jamstvom, za vloge vsi člani s svojim premoženjem, ki presega večkratno vrednost vseh vlog.

Hranilne vloge znašajo nad 100 milijonov Din.

Prepeličar, mandalor, rdeč fižol, detljuo seme, suhe gobe in vinski kamen plačuje najbolje

Sever & Komp., Ljubljana, Gosposvetska c. 5.

Edino pri meni dosežete najnižje cene v manufakturnem blagu. Ravnokar dospelo v krasni izbiri zimsko blago: moški in ženski štofi, barhenti, flanela in drugo volнено blago. Posebno razkošna izbira v dubelnih za moške suknje in suknjiče. Razno drugo manufakturno blago. Lepa izbira v ženskih, moških in otroških jopicah; krasne svilene rute in kravate. Spec. izbira krasnih moških srajc. Vsled pravočasnega ugodnega nakupa so cene brez konkurence. Dalje velika izbira v kuhinjski emajli-rani in litoemajlirani železni posodi, porcelanu, steklu, svetilkah itd. Steklo za okna, okovje ter druge potrebščine. Vedno sveže prvovrstno spece-rijsko blago in moka po znižani ceni. Stalna za-loga splitskega in trboveljskega cementa. — Za cenj. nakup se najtopleje priporočam in jamčim za solidno postrežbo.

J. MENART, trgovec — DOMŽALE.

Najboljši in najlepši nakup blaga.

jesenskega in zimskega, za ženske in moške obleke kakor druge potrebščine kupite le v znani trgovini

pri

Češniku
Ljubljana, Lingarjeva ulica

Pozor

neveste in

ženini pri nakupu

bališča! Pozor šivilje in

krojači! Zahtevajte uzorce!

Najuspešnejše sredstvo za rejo domače živali je brezdvomno

»MASTIN«

ki pospešuje rast, odebelitev in omastitev domače, posebno klavne živine. Jasen dokaz neprecenljive vrednosti Mastina so brezštevilna zahvalna pisma! Cena: 5 škat. 46 Din, 10 škat. 80 Din. LEKARNA TRNKOCZY (zrav. rotovža), Ljubljana, Mestni trg 4

Storže - želod - žir

in druga gozdna semena kupuje trdka »FRUCTUS«, Ljubljana, Krekov trg št. 10. 749

Najpopolnejši

STOEBER

šivalni stroji

za hišne, krojače in čevljarje ter za vsak dom.

Preden si nabavite stroj, ogledajte si to izrednost pri trdki

L. Baraga,

Ljubljana

Selenburg ul. 60.

Brezplačen pepek

15 letno jamstvo.

Brinje, slive in fige

se zopet dobe pri FRAN POGACNIKU, Ljubljana, Dunajska cesta št. 36. 751

Zadružna gospodarska banka d. d.

Telefon št. 2057, 2470 in 2979.

Ljubljana, Miklošičeva cesta 10

Brzjav.: Gospobanka.

Kapital in rezerve skupno nad Din 16,000.000.—, vloge nad Din 250,000.000.—

Izvršuje vse vrste bančnih poslov pod najugodnejšimi pogoji. Prodaja obveznic 7% drž. invest. posojila ter 2½% vojne odškodnine in vseh vrst vrednostnih papirjev tudi na obroke pod zelo ugodnimi pogoji. Obveznica vojne odškodnine nominalne Din 1000.— n. pr. stane pri sedanjem tečaju skupno samo Din 385.—, plačljivo v 11 mesečnih obrokih po Din 35.—.

Glavno in največje zastopstvo v Sloveniji za prodajo **srečk Državne razredne loterije.**